

ikke mindre end fem ret betydelige Baadehavne, og til dem har Staten ydet 150,000 Kr. eller deromkring i rentefri Laan, af hvilke alligevel maatte ikke saa lidt kan gaa tabt ved Tidernes Ugunst. Kommunerne i Frederiksborg og Kjøbenhavns Amt har ogsaa paataget sig meget betydelige Byrder ved at garantere for disse Baadehavnes Bedligholdselse og Private samt det Classenske Fideikommis, det Naben-Levehaufte Fond og lignende offentlige Instituter har været meget villige til at støtte disse Bestræbelser. Udviklingen af Havfiskeriet beror, som jeg har tilladt mig at udvikle, og som vistnok ikke vil bestrides, væsentlig paa vor Fiskeribefolkning og paa, om de fornødne Havne og Transportmidler ere tilstede i det Omfang, som Fiskeriet maatte kræve, men selve Havfiskeriets Kringgang afhænger for en meget ringe Del af Lovbestemmelser, som her bliver tagne. Som man vil se omhandler Lovforslaget ogsaa aldeles ikke Andet end Kystfiskeriet paa dansk Soterritorium, aldeles ikke det egentlige Havfiskeri, hvor dog en stor Del af Fiskeriet vil blive drevet; dette ligger aldeles udenfor Lovgivningens Omraade. Fiskeriloven omhandler kun Fiskeriet i Fjorde og Sunde, de saakaldte Indvande, og giver dernæst enkelte Bestemmelser for Kystfiskeriet, og hvad Fiskeriet i disse Indvande angaar, saa tror jeg, at selv det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) dog ikke vil benegte de Kjendsgjerninger, at der er blevet drevet Krovfiskeri, og at dette Krovfiskeri har haft Fiskemængdens Tilbagegang til Følge, om end det ærede Medlem vil sige, at det er meget lidt, og at det kan reetableres i de kommende Aar, saa staa det dog fast at det indtil videre efter de Oplysninger, der foreligge, er gaaet tilbage med Fiskeriet og Fiskebestanden i disse Vande. Dette er Noget, som jeg tror efter de foreliggende Oplysninger, ikke kan benegtes, og ligesaa lidt dette, at fremmede Fiskere benytte sig af den Mangel paa Straffebestemmelser, der hersker. Der er nemlig vel Forbud, men der er ingen Straffebestemmelser, der kan gjøres gjældende med tilstrækkelig Eftertryk, og Følgen heraf er, at vore Vande ligge aldeles aabne. Endelig er der saa dette, at Ferskvandsfiskeriet ikke har kunnet tage noget Omsving med saa mangelfulde Bestemmelser, som dem, vi nu have, hvor Enhver kan benytte sig af sin Ret som Lodseier til væsentlig at spærre Løbene og forhindre Fiskenes Vandringer, som dog ere absolut nødvendige, ja, hvor Naen løber ud til Havet, kan man endog meget hyppigt se, at Fiskerne sætte deres Garn saa umiddelbart ved Naemningene, at de forhindre enhver Trafik

mellem Naen og Havet, saa at ellers meget fiskerige Naer for en stor Del blive berøvede deres Fiskebestand. At disse Momenter, som ere erkjendte fra alle Sider, maa gjøre en Fiskerilov ønskelig, naaniet, at en saadan har meget Vidt med Havfiskeriet at gjøre, tror jeg dog maa erkjendes, og Anskuelseerne ere vel nu naaede saa vidt, at man kan sige, at der ligger meget Vidt imellem for at naae til Enighed. Jeg stal tillade mig til yderligere Bestyrkelse af, hvad jeg her har fremført, og hvad der i det Hele taget er fremført fra de Fleste, undtagen fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth), at henviser til de fremmede Kommissioners Betænkninger, som staa sidst i det Bilag, der er omdelt. Alle disse Erklæringer gaa ud paa det Samme, som her er fremhævet, at ved Kysterne, hvor der er Fjorde og Bøge o. s. v., der er det aabenbart, at Bundslæberestaber kunne gjøre Fortræd, og der trænges der i det Hele taget stærkt til Bestemmelser sigtende til at værne om Fiskeriets Fremtid. Der er ganske vist et fransk Kommissionsmedlem, der er af en anden Mening; det ærede Medlem fra Præstø staaer saaledes ikke ganske alene; han har dette Medlem, endog en tidligere fransk Marineminister, paa sin Side, men det er da ogsaa det eneste Medlem, der har udtalt sig i den Retning, og saa maa man jo derhos erindre, at de franske Kyster ere ganske anderledes aabne end vore. Maatte vilde ogsaa dette Kommissionsmedlem, hvis han kom her og saa vore Indvande, Bøgestrommen og Signende, forandre sin Anskuelse, saa det ærede Medlem fra Præstø maatte er det radikalste Medlem af de forskellige Lovgivende Forsamlinger overfor dette Spørgsmaal. Da dette Spørgsmaal altsaa i Grunden ligger klart for, og da de forskjellige Anskuelser efterhaanden ere mødtes lige overfor det, saa tror jeg ikke, der er særdeles Grund til at dvæle ved Detailbestemmelserne i Lovforslaget, men at man derimod snarest muligt maa se at faae taget fat paa selve Lovforslaget, for at bruge Tiden vel. Det ærede Medlem mente, da han udtalte sig om det, at der ikke var tilstrækkelig Tid til at faae det igjennem. So, der er virkelig mere end Tid nok, hvis man for Alvor vil det, forudsat blot, at Rigsdagen bliver nogle saa Maaneder sammen. Det samme ærede Medlem fortabte sig i Betragtninger over Gensdarmen og Fæstninger. Hvis det skulde betyde, at det ærede Medlem manglede Villie til at fremme Sagen, saa kunde jeg forstaa det, men ellers kan jeg rigtignok ikke forstaa, at disse to Sager have Noget med